

РЕШЕНИЕ

№ 17178

гр. София, 20.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 22.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора
Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **1103** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При секретар АСЯ ЛЕКОВА и с участието на прокурора АЛЕКСАНДРИНА
КОСТАДИНОВА като разгледа докладваното от съдия МИРОСЛАВА ЙОРДАНОВА-
ВЕЛИКОВА административно дело № 20257010701103 / 2025 г., за да се произнесе взе предвид
следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение
по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на Д. Д. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна
административна мярка /ЗППАМ/ № 402/10.01.2025 г., издадена от Д. И.-на длъжност ПИ в група
ООР, сектор „ОП“ В 02 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б. "б" от
ЗДвП, е наложена /принудителна административна мярка/ ПАМ-прекратяване на регистрацията
на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца и е
отнета регистрационната табела, както и СРМПС №[ЕИК].

В жалбата се излагат съображения за неправилност на атакуваната заповед. Сочи, че изложената
фактическа обстановка не отговаря на действителната такава. Иска се отмяна на обжалваната
заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, представлява се от адв. Х., която
поддържа жалбата.

Ответникът – Д. И.-на длъжност ПИ в група ООР, сектор „ОП“ В 02 РУ-СДВР, редовно призован,
представлява се от юрк. Г., която оспорва жалбата. В представени писмени бележки от 22.04.2025
г. са изложени подробни съображения за неоснователност на жалбата. Претендира се присъждане

на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на жалбоподателя.

Представителя на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените към административната преписка доказателства е видно, че на 10.01.2025г. на Д. Д. Г. е съставен АУАН ГА № 1279959, затова че на същата дата, около 04:00 часа в обл. С., общ. Столична, [населено място], [улица]пред 78, с посока на движение от [улица]към [улица], управлява собствения си лек автомобил марка „С. МЦ-01“, рег. [рег.номер на МПС] „. При извършената полицейска проверка е установено, че водачът управлява МПС, след употреба на алкохол. Пробата е извършена с техническо средство алкотест дрегер 7510 с фабричен номер ARBA-0144 в 04,16 часа, проба № 03459, който отчел положителна проба 0,81% в издишания въздух. На водача е издаден талон за медицинско изследване.

За извършеното нарушение е съставен АУАН серия ГА № 1279959/10.01.2025 г. Иззети са като доказателство СРМПС №[ЕИК] и 2 броя рег. табели с № С 9688 ХК.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 402/10.01.2025 г., с която на Д. Д. Г. на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС, с табели с рег. № № С 9688 ХК, за срок от 6 месеца“.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети, представената от ответника административна преписка. По делото са приети и показанията на разпитаните свидетели М. М. и М. П..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, доколкото въпреки изричните указания, ответникът не представя доказателства за връчването на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповедта за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена и приета като доказателство Заповед № 517з-2035/14.04.2022 г. на директора на ОД на МВР-С., с която на основание т. 3 от Заповед № 8121з-1524/09.12.2024г. на Министъра на вътрешните работи във вр. с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени държавни служители от ОД на МВР-С., които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5 б“а“ и т. 6 от ЗДвП/, сред които са и Началници РУ на ОД МВР-С.. Следователно обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен, в рамките на предоставените му правомощия.

Заповедта съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочени са фактическите основания за издаването – обстоятелствата, съставляващи нормативно установените материалноправни предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква "б" от ЗДвП.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е издадена въз основа на АУАН, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за съставянето и връчването му. Административният акт е постановен след изясняване на фактическата обстановка, следователно се спазени всички изисквания по чл. 35 от АПК, при което не е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателствата, необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка са приложени гласни и писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта.

Съгласно чл. 23 от ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат и начинът на тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон. В случая този ред е уреден в чл. 171 и чл. 172 от ЗДвП, като административнопроизводствените правила при издаване на процесната заповед са спазени. По аргумент от разпоредбата на чл. 172, ал. 4, в случаите на прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, табелите с регистрационния номер на автомобила и свидетелството за регистрация на моторното превозно средство, се изземват със съставянето на акта за установяване на административното нарушение и това е началният момент, от който тече 6 месечният срок, независимо от липсата на изричното му отбелязване. Със съставянето на АУАН серия GA № 1279959/10.01.2025 г. на лицето, управлявало МПС и при прилагането на чл. 172, ал. 4 от ЗДвП, е извършено и изземване на част II на СРМПС №[ЕИК], както и два броя регистрационни табели на л. а с рег. [рег.номер на МПС] , което обстоятелство изрично е удостоверено в посочения АУАН /л. 7/.

Съдът счита за доказани релевантните факти, че Д. Д. Г. е управлявал собствения си автомобил, с концентрация на алкохол в кръвта. Тези факти правилно са подведени под нормата на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП, съгласно която административният орган налага принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Видно от приложените писмени доказателства по делото тези факти в случая са налице. От приложения Протокол за химическо изследване за определяне на концентрация на алкохол в кръвта № -19-/10.01.2025 г., се установява, че в изпратените за изследване проби кръв взети от жалбоподателя Г. се доказва етилов алкохол в количество 1,85%. От свидетелските показания на разпита в О.С.3.инженер-химик М. се установява, че пробата на Г. отговаря на Наредба № 1 от 2017г. Свидетелят П., заявява, че протоколът е изготвен от нея, като тя е въвела данните от извършения преглед. Предвид наличните писмени и гласни доказателства, които останаха неопровергани, възраженията на жалбоподателя за наличие на грешка при извършване на лабораторното изследване за наличие на алкохол в кръвта на Г., остават голословни и недоказани. По изложените доводи съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, а жалбата се явява неоснователна и ще следва да се отхвърли.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от страна на ответника за присъждане на разноси, такива следва да му бъдат присъдени в размер на 100 /сто/лева за юрисконсултско възнаграждение, съгласно разпоредбата на чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ и предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София– град, III отделение, 66-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 402/10.01.2025 г., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП, е наложена /принудителна административна мярка/ ПАМ-прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца и е отнета регистрационната табела, както и СРМПС №[ЕИК].

ОСЪЖДА Д. Д. Г., ЕГН да заплати на СДВР сумата от 100/сто/ лв. разноси по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: